

Dołęga, Józef M.

Sprawozdanie z pracy Redakcji "Studia Teologiczne" w latach 1983-1989

Studia Teologiczne 8, 312-313

1990

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czenia „przewrotu kopernikańskiego” w aspekcie teoretycznym i w kontekście życia praktycznego (B. Liszewski); problem narodowości Mikołaja Kopernika i jego wkładu w rozwój astronomii w Polsce (A. Śliwowski); problem popularyzowania osiągnięć naukowych i kwestionowania teorii ewolucji (W. Zaborowski); problem znaczenia argumentacji na istnienie Boga, ich wartości naukowej oraz ich znaczenia w uzasadnianiu podstawowych tez religijnych i światopoglądowych (A. Choromański).

Na zakończenie dyskusji zabrał głos ks. prefekt Stanisław Łupiński, który podziękował wykładowcom i słuchaczom za udział w tym spotkaniu oraz podkreślił znaczenie takich zebrań w życiu Seminarium.

KS. JÓZEF M. DOŁĘGA

SPRAWOZDANIE Z PRACY REDAKCJI „STUDIA TEOLOGICZNE” W LATACH 1983-1989

W słowie od Redakcji w pierwszym tomie *Studiów Teologicznych* czytamy: „Naukowe środowisko kościelne Białegostoku znalazło wsparcie w pracach takich samych środowisk w Drohiczynie i Łomży. Każdy z tych ośrodków posiada już swoją wieloletnią tradycję i swoje bogate doświadczenie. Dzielenie się nimi rozpoczęło się na dobre na początku lat siedemdziesiątych, kiedy to księża profesorowie z Białegostoku i Drohiczyna zaczęli się spotykać kilka razy do roku na wspólnych sesjach naukowych. W 1979 r. dołączyli do nich księża profesorowie z Łomży. Prezentowaniu, inspirowaniu i stymulowaniu prac badawczych tego środowiska mają służyć wznowione *Studia Teologiczne*. W połowie lat osiemdziesiątych do tego grona dołączyli księża profesorowie z Siedlec.

Studia Teologiczne były pismem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Dziesięć numerów tego pisma ukazało się drukiem w latach 1932-1938 w Wilnie i trzy dalsze w latach 1943-1947 w Rzymie. Redaktorami tego pisma byli księża profesorowie: C. Falkowski, I. Świrski i L. Puciata oraz w Rzymie ks. M. Meysztowicz.

Z grona księży profesorów Wyższych Seminariów Duchownych w Białymstoku, Drohiczynie i Łomży wyłoniono zespół redakcyjny, do którego weszły następujące osoby: ks. dr Antoni Boszko, ks. dr Józef M. Dołęga, ks. dr hab. Władysław Hładowski, ks. dr Stanisław Hołodok, ks. dr Tadeusz Krahel, ks. dr Czesław Oleksy, ks. dr Ludwik Olszewski, bp doc. dr hab. Edward Ozorowski. Zespół ten w dniu 3 VI 1983 r. wybrał ks. bpa Edwarda Ozorowskiego redaktorem naczelnym, ks. Władysława Hładowskiego zastępcą redaktora i ks. Józefa M. Dołęgę sekretarzem redakcji. Tak uformowana redakcja w tym dniu przyjęła projekt statutu, który został skierowany do Księży Biskupów Ordynariuszy do zatwierdzenia (w dniu 1 VII 1983 r. był już zatwierdzony); ustaliła i przyjęła strukturę czasopisma, w którym wyróżniono dwie części: pierwsza — ma zawierać artykuły z nauk kościelnych, opracowane według wymogów naukowych i redakcyjnych; druga — ma składać się ze sprawozdań z działalności naukowej ośrodków diecezjalnych oraz z recenzji książek z zakresu nauk kościelnych. Według statutu czas pracy zespołu redakcyjnego jest określony na sześć lat.

Redakcja pod kierownictwem redaktora naczelnego ks. bpa Edwarda

Ozorowskiego przygotowała do druku sześć tomów Studiów Teologicznych: 1 (1983); 2 (1984); 3 (1985); 4 (1986); 5-6 (1987-1988); 7 (1989), w tym tom podwójny poświęcony Jubileuszowi 600-lecia Archidiecezji Wileńskiej. Spotkania redakcyjne odbywały się w Wyższym Seminarium Duchownym w Białymstoku w końcu drugiego semestru, natomiast spotkania konsultacyjne odbywały się w czasie trzech konferencji naukowych w każdym roku akademickim.

Na zebraniu Redakcji 12 X 1989 r. w Białymstoku dokonano zmian w zespole redakcyjnym na drugą kadencję. W sposób demokratyczny wybrano: redaktora naczelnego — ks. bpa prof. dr hab. Edwarda Ozorowskiego; zastępcę redaktora — ks. doc. dr hab. Józefa M. Dołęę; sekretarza redakcji — ks. dr Janusza Łoniewskiego; członkami zostali: ks. dr Antoni Boszko, ks. dr Stanisław Hołodok, ks. dr Tadeusz Krahel, ks. dr Zbigniew Rycek, ks. dr Franciszek Woronowski.

Bp EDWARD OZOROWSKI

MARIOLOGIA STARA I NOWA

(Uwagi na marginesie książki: Ks. Witold Pietkun, *Maryja Matka Chrystusa. Rozwój dogmatu maryjnego*, Warszawa 1954, Inst. Wyd. PAX, s. VIII, 204).

Czytelnik, który zetknie się z tą recenzją, ma prawo zapytać: Dlaczego ukazuje się ona tak późno? Czy zdecydowały o tym walory autora książki, czy może szczególnie jej wartość teologiczna? Dlaczego akurat o niej mamy mówić, jeżeli w międzyczasie ukazały się bardziej wszechstronne i wnikliwe opracowania mariologii w języku polskim?¹ Odpowiedź na te pytania jest złożona. Przede wszystkim, nie wszystko, co nowe, jest lepsze od tego, co stare. Myślę, że tą zasadą kieruje się Zgromadzenie Księży Marianów, wydając w „Bibliotece Maryjnej” dzieła mariologów z przeszłości.² W wielu przypadkach należą one już do klasyki literatury maryjnej. Po wtóre, dystans czasu daje lepszą możliwość spojrzenia na rzecz badaną. Może ona nadto stanowić punkt odniesienia w studiach porównawczych. Sam wreszcie jej autor godzien

1 Artykułów maryjnych w czasopiśmie polskich po 1954 r. ukazało się bardzo dużo. Rejestrują je wychodzące w naszym kraju bibliografie z tej dziedziny. Wspomnieć natomiast należy pozycje książkowe: A. L. Krupa, *Electa ut sol. Studium teologiczne o Najświętszej Maryi Pannie*, Lublin 1963; *Gratia plena. Studia teologiczne o Bogurodzicy*, Poznań 1965; *Matka Odkupiciela. Komentarz do encykliki „Redemptoris Mater”*, Kraków 1988; S. C. Napiórkowski, *Spór o Matkę*, Lublin 1988; tenże, *Matka mojego Pana* (problemy — poszukiwania — perspektywy), Opole 1988; R. Laurentin, *Maryja Matka Odkupiciela*, Warszawa 1988; tenże, *Matka Pana. Traktat mariologiczny*, Częstochowa 1989; *Niepokalana. Kult Matki Bożej na ziemiach polskich w XIX wieku*, Lublin 1988.

2 Dotychczas ukazały się następujące pozycje: L. M. Grignion de Montfort, *Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny*, Warszawa 1986; F. Arias, *Gwiazda zaranna, czyli o naśladowaniu dziesięciu cnót Najświętszej Maryi Panny*, Warszawa 1986; L. J. Suenens, *Kim jest Ona? Synteza mariologii*, Warszawa 1988; G. M. Garrone, *Maryja wczoraj i dziś*, Warszawa 1988.